

Derimod mener jeg, at der er behov for et bedre samarbejde mellem statsamterne og kommunerne, når det gælder samværssager, der involverer socialt belastede familier. Der er derfor også sidste sommer iværksat et forsøgsprojekt om øget samarbejde i samværssager, hvor både statsamterne og kommunerne er involveret. Projekter, der skal afrapportere senere i år, omfatter dels et samarbejde mellem Statsamtet Frederiksborg og Frederiksværk og Hillerød Kommuner, dels et samarbejde mellem Statsamtet Ribe og Bramming og Esbjerg Kommuner.

Formålet med projektet er at undersøge mulighederne for at etablere, forbedre og intensivere samarbejdet mellem statsamter og kommuner til gavn for børnene og deres familier. Erfaringerne fra projektet vil senere danne grundlag for en landsdækkende indsats til at forbedre samarbejdet mellem statsamter og kommuner.

Endelig foreslår SF, at der i forældemyndigheds- og samværssager skal kunne udpeges en uvildig person til at udtale sig på barnets vegne. I de meget konfliktfildte sager, hvor en samværsafgørelse skal tvangsfuldbyrdes af fogedretten, er der allerede i dag hjemmel til at tilkalde en uvildig person til at varetage barnets tarv under sagen. I de sager, der behandles i statsamtet, er jeg imidlertid bange for, at inddragelse af en yderligere person, der skal udtale sig på barnets vegne, kan være medvirkende til at optrappe konfliktniveauet, og jeg kan derfor heller ikke støtte den del af forslaget.

Beslutningsforslag nr. B 61 fra Kristeligt Folkeparti går ligesom L 115 ud på, at børn skal høres i videre omfang. Jeg har allerede ovenfor redegjort for, at jeg mener, at de gældende regler herom er gode nok, i hvert fald intentionerne bag dem, og som jeg også har redegjort for, og det er så også til Kristeligt Folkeparti, er jeg, når vi har statistikken på området, villig til at se på, om regelsættet skal ændres.

Kl. 15.00

Endvidere foreslår Kristeligt Folkeparti, at børn ikke må tvinges til samvær mod deres vilje. Som nævnt indkalder statsamterne i praksis børn fra 9-10-års-alderen til samtale, hvis der er tale om at ophæve et samvær. Hvis barnet under samtalen siger klart nej til et samvær, bliver der efter Civilretsdirektoratets praksis ikke givet samvær.

Jeg kan i den forbindelse henvise til, at Civilretsdirektoratets samværsstatistik for 2001 viser, at netop barnets mening er begrundelse for at

ophæve eller afslå samvær i 36 pct. af Statsamtets afslagsager.

Hvad vi jo imidlertid skal være opmærksom på, og det er jeg også helt sikker på at forslagsstillerne er, er, at barnet ofte befinder sig i en loyalitetskonflikt mellem forældrene, og vi må ikke pålægge et barn for stort ansvar i den situation, som jo i forvejen er meget belastende for barnet. Et mindre barn vil ofte ikke kunne overskue konsekvensen af at sige nej til samvær. Det er myndighedernes opgave at træffe den afgørelse, der er bedst for barnet, og dette ansvar kan vi ikke lægge over på barnet.

Kristeligt Folkeparti foreslår endvidere, at forældre skal have pligt til at gennemføre et overvåget samvær, og at gentagen misligholdelse skal medføre, at man mister retten til samvær, medmindre hensynet til barnet taler imod det. Tilsvarende foreslås det, at en forælder, der ikke har haft kontakt til sit barn i 3 år, skal miste retten til at søge om samvær, medmindre hensynet til barnet taler imod det.

Selvfølger har det betydning for en samværsafgørelse, hvis samværsforælderen i længere tid ikke har haft kontakt med barnet, eller hvis den pågældende uden grund udebliver fra samvær. Jeg mener imidlertid, at det er uretligt at lovgive så konkret, som det her er foreslået. Der er mange omstændigheder, der bør indgå i afgørelsen af, om der skal fastsættes samvær, og hvilken samværsordning der er bedst for barnet, og jeg mener ikke, at vi i lovgivningen kan tage stilling til dem alle.

Endelig omhandler beslutningsforslaget spørgsmål om tvangsfuldbyrdelse af samværsafgørelser. Dette spørgsmål indgår også i SF's beslutningsforslag nr. B 53. Beslutningsforslag nr. B 53 fra SF går ud på at pålægge regeringen at anmode Retsplejerådet om dels at gennemgå og vurdere praksis vedrørende retsplejelovens § 536 om fuldbyrdelse af bestemmelser om forældremyndighed og samvær, dels at udarbejde forslag til, hvordan hensynet til barnets tarv og rettigheder kan varetages bedre.

Når en samværssag ender med, at den, der har barnet boende, må tvinges til at udlevere barnet ved hjælp af tvangsbøder eller i yderste konsekvens ved, at fogeden selv henter barnet, er der altså tale om en meget ulykkelig situation for alle parter, men navnlig for barnet. Det må derfor sikres, at tvangsfuldbyrdelsen foregår så skånsomt som muligt for barnet, og det er også derfor, at fogedretten har mulighed for at foretage en børnesagkyndig undersøgelse eller tilkal-